

EDULAB, IKASGELAN BERRIKUNTZA-PROIEKTUAK SORTZEA ETA PARTEKATZEA

Posted on 22/06/2023 by Naider

Estonia, 1,5 milioi biztanle baino gutxiago dituen Baltikoko herrialdea, berrikuntza digitalean Europako herrialde liderra da aspalditik, gobernantzaren eta zerbitzu publikoen digitalizazioaren aldeko apustua nabarmenduz. Berrikuntza-proiektuen baterako sorkuntza Estoniako eskoletako ikasgeletara ere iristen da, **EDULAB** partaidetza-metodologiaren bidez.

2017an abian jarritako EDULAB metodologiaren edo ereduaren helburua da Estoniako **unibertsitate eta eskolen arteko lankidetz-ekosistema** ezartzea eta indartzea, loratzen ari diren hezkuntza-berrikuntzen jarraitutasuna eta transferentzia hobetzeko. Prozesu hori **Living Lab** izenaz ezagutzen den gobernanta-egitura baten barruan kokatzen da, eta ekosistema bat sortzea du helburu (irakasleak, ikertzaileak eta intereseko beste eragile batzuk), hezkuntza-berrikuntza etengabea sustatuko duena, ebidentzian oinarrituta, ikasgelan ideiak trukatzuz, ikasiz, elkarrekin sortuz eta praktika berritzaileak ebaluatuz. Eskolako irakasleek hezkuntza-tresna berriak sortzen eta ikertzen parte hartzen dute hasierako faseetatik, unibertsitate-sistemarekin batera. [The Knowledge Appropriation «Model»](#) delakoan oinarrituta, unibertsitateak eta gainerako hezkuntza-eragileek lankidetz-estua dute hezkuntza-berrikuntzaren ondorioz garatutako praktiken sorreran, transferentzian eta eskalagarritasunean.

Lankidetz-ekosistema berritzailea sortzeko, EDULAB metodologia lau fasetan oinarritzen da. Fase horietan, unibertsitateek irakasleekin batera lan egiten dute ezagutza sortzeko prozesuan.

1. **Garapen-fasea.** Unibertsitateko irakasleek eta ikertzaileek hezkuntza-metodo berritzaileak sortzen dituzte irakasleekin eta beste eskola-eragile interesgarri batzuekin batera. Nazioarteko esperientziak, bisitak edo ikerketak behatuz, hezkuntza-idea eta -metodologia berriak identifikatzen edo sortzen dira.
2. **Ikerketa-fasea.** Irakasle eta ikasleak biltzen ditu metodo berritzailea unibertsitatearekin batera probatzeko. Unibertsitateko ikertzaileekin batera, irakasleek metodo berritzailearen erabileran oinarritutako ikasgela, gai-zerrenda eta abar antolatzen dituzte. Ikasgaiak ikertzaileek monitorizatzen dituzte, eta parte-hartzaileen zuzeneko iruzkinak biltzen dituzte elkarriketa edo galdetegi laburren bidez.
3. **Hedapen- eta hedapen-fasea.** Eguneroko eskola-jardueran berrikuntza aplikatu nahi da. Unibertsitate-eremuak irakasleen eta ikasleen datuak biltzen ditu, aztertzeko eta metodologia edo ikuspegi batek denboran zehar izan duen eragina ebaluatu ahal izateko. Fase honetan, unibertsitateko ikertzaileek ezagutzen dituzten irakasleak babesten dituzte eta, aldi berean, horien feedbacka jasotzen dute. Ezagutza berrikuntza-laboregien bidez transmititzen da,

zeinak eskola osorako prestakuntza-modulu gisa edo hainbat eskolatako irakasle-taldeentzako prestakuntza-ikastaro gisa funtzionatzen duen. Berrikuntza-laboretegiaren iraupena hiruhileko batekoa, seiuhileko batekoa edo urtebetekoa izan ohi da.

4. **Ezagutza bereganatzea.** Hezkuntza-berrikuntza etengabeko praktika da ikastetxean. Ikertzaileak jada ez dira ebaluazioan eta ikasgelako jardunean zentratzen, eta berrikuntza-prozesuek modu arinagoan funtzionatzen dute.

Ekimen interesgarria da, adibidetzat hartzeko, praktika berriei buruzko ezagutza berritzailea sortzeko eta partekatzeko, hori guztia hainbat eragileren baterako sorkuntzaren eta parte-hartzearen bidez. Metodologia hori irakasle ikertzaileentzako aukera ere izan daiteke, praktika berriekin berritzeko aukera emanez eta horiek abiarazteko eta ezartzeko prozesuak lagunduz.

